

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

17. évfolyam 11.szám - az Úr 2016. évének november havában

Advent

Minden ember életében jelen van a várakozás. vannak közöttünk türelmesebb típusú emberek, akik jól viselik és vannak, akik egészen rosszul viselnek egy kevés várakozást is. Mindemellett az életünk bizonyos helyzeteiben bármilyenek is legyünk könnyen válunk feszültté és idegessé a várakozás miatt. Ha akarjuk, ha nem, a várakozás az életünk része. Talán ezért is különlegesen fontos az Egyház életében és így a miénkben is az advent és a nagybőjti időszak. Az Egyház a közel 2000 éves fejlődésén, hagyományán keresztül tanít minket arra, hogy hogyan tudunk termékenyen várakozni. Ugyanis láthatjuk, hogy az adventi időszak nem pusztán időtöltés, ami arról szólna, hogy lassan itt van a karácsony ünnepe, már csak egy kicsit kell „kibírni”.

Talán a legjobb példa, ami segíthet minket abban, hogy az adventi időszakunkat teljesebben éljük meg az, ha szemügyre vesszük Mária adventjét. A Szentírásban az angyali üdvözet utolsó szavaival kezdődik meg a Szűzanya adventje: "Mária így válaszolt: „Íme az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.” Erre az angyal eltávozott." (Lk 1,38) Ebből is láthatjuk, hogy az adventben van egyfajta jó értelemben vett magunkra maradottság. A befelé figyelés időszaka ez, amely meghív minket arra, hogy egyre hitelesebben tudjuk megélni magunkat olyannak, amilyenek valójában vagyunk. Biztos vagyok benne, hogy a Szűzanya élete sem volt egyszerűbb, mint a miénk. Láthatjuk Jézus születése körül is mennyire sok bonyodalom volt. Lényegében ugyanaz a forgatag, meg nem értettség és bizonytalanság vette körül Szent Józsefet és Szűz Máriát, mint minket napjainkban. Mégis láthatjuk, hogy mindemellett az Istenbe vetett bizalom békéje és biztonsága is megjelenik, ugyanis ott van a szemük előtt a "cél", a Megváltó megszületése, az abban való örvendezés, hogy Isten emberré lesz.

Amit még talán érdemes kiemelni Mária adventjével kapcsolatban az az öröm megosztása. Mária meglátogatja Erzsébetet, hogy megossza vele az életének az eseményeit, sőt ott marad mellette Keresztelő Szent János születéséig.

Valahogy egészen furcsa tapasztalat számomra, hogy ahogyan egyre fejlettebb és szerteágazóbb a társadalmunk számára a kommunikációs eszközök elérhetősége és használata, valahogy mégis, fordítottan arányosan "csökken" a kommunikációs készségünk. Egyre személytelenebbek kezdünk lenni, egyre kevesebb időt, figyelmet szánunk másokra és egyre kevésbé vagyunk őszinték, vagy nyíltak a beszélgetéseinkben. Talán ez az adventi időszak segíthet abban, hogy a mindennapi rohanás mellett újra felfedezzük a találkozás örömét, ezzel magunknak és a környezetünknek is tudunk valamilyen szinten segíteni abban, hogy az advent ne csak elteljen és karácsony ünnepe ne csak elmúljon, hanem a várakozás időszaka a Megváltó megszületésének megünneplésével a mi életünkben is beteljesedjen.

Rev. Reznek Ádám

Tóciói Harangszó

Kiadó: Fodor András plébános. Szerkesztő: Takács József

H-4031. Debrecen, Holló László sétány 1. Tel./Fax: (52) 491-060

A Harangszó elérhető honlapunkon is: <http://szentcsalad.dnyem.hu>

Események templomunkban

Templomunk látogatottsága: **Október 19-én**, szerdán egy rendőr zászlós és az Önkormányzat Áldozatvédelmi osztályának munkatársa tartott előadást, melyen 19 fő vett részt. – **Október 23-án**, a vasárnapi szentmisén résztvevők száma: 73 hívő (a sekrestyést és a kántort is beleértve), 1 miséző és 1 gyóntató pap, 2 ministráns. 43-an járultak szentáldozáshoz. – **Október 30-án** 84 hívő, 1 miséző és 1 gyóntató pap, 3 ministráns vett részt a szentmisén. Áldozók száma: 52. – **November 1-én** (Mindenszentekkor) tartott szentmisén 28 hívő vett részt, továbbá 1 miséző és 1 gyóntató pap, s 1 ministráns. Szentáldozáshoz járult 22 fő.

Október 21-én ülést tartott az egyházközségi képviselő testület és a nyertes pályázatunkkal, illetve az elsőáldozással kapcsolatos feladatokat tekintette át.

November 3-5. között papi lelkigyakorlaton voltam Krakkóban. Szent Imre napján elmentünk Szent II. János Pál pápa szülővárosába és arra a kegyhelyre, ahol az édesapja, az édesanya halála után felajánlotta fiát a Szűzanyának. A kegyképre mutatva azt mondta fiának – mától Ő a Te édesanyád. Innen érthető a pápa jelmondata: Totus Tuus – egészen a Tiéd. *András a.*

November 6-án két kisgyermek: Németh Szofi és Takács Anna részesült a keresztség szentségében.

November 17-től 20-ig plébánosunk, a debreceni hívek egy csoportjával Szt. Ignác-i lelkigyakorlaton vett részt Püspökszentlászlón.

November 20. Krisztus, a mindenség királya. Főünnep. A szentmisén gyűjtés volt a Karitás javára, utána Ádám atya megáldotta a hét jubiláló házaspárt. – Krisztus Király ünnepét XI. Pius pápa vezette be 1925-ben, a niceai, I. egyetemes zsinat 1600. évfordulóján. Eleinte október végén ünnepelték, majd a II. vatikáni zsinat utáni liturgikus naptárreformmal átkerült az egyházi év utolsó vasárnapjára.

November 27. Advent első vasárnapja. A szombat esti szentmise előtt meggyújtjuk az adventi koszorún az első gyertyát.

Az adventben hétfőtől péntekig, reggel 6 órakor rorátéra, majd azt követően helyben főtt tea és magunkkal hozott aprósütemény melletti kötetlen beszélgetésre várjuk a Kedves Híveket. Szombatonként az esti szentmise elején meggyújtjuk a következő adventi gyertyát.

December 4-én, Advent második vasárnapján, a szentmise után titokcsere lesz a Rózsafűzér Társulat tagjai számára. – Ugyanezen alkalommal jön el egyházközségünk gyerekeihez szerény ajándékaival a Mikulás!

Minden hétfőn a Roráté után, a Mária Légió tagjai közös imájukat végzik.

December 15-től este 5 órától végezzük a szállást keres a Szent Család kilencedet.

Minden csütörtökön este az egyetemista korúaknak, szombatonként a középiskolás korúaknak kínálunk közösségi alkalmat, plébániánk emeleti termében.

Imádság és lelkialkat

Az introvertált (befelé forduló) típusú ember sokkal könnyebben mélyed el a lelki dolgokban, mint az extrovertált (kifelé forduló). Nagyon melegszívű tud lenni, lelkében ott lobog a „láng”. Éppen ezért nem okoz neki gondot, hogy többé-kevésbé rendszeres imaéletet és termékeny hívő életet éljen.[...] Jobban szeret egyedül imádkozni. A

nyilvános imádság nemigen megy neki. [...]Kereszténysége nem látványos, nem teszi a kirakatba, de hűség és állhatatosság jellemzi.

Az extrovertált (kifelé forduló típusú) személyt természetes hajlama nem az elmélkedés, hanem a cselekvés felé vonzza. Számára az imádság az Úrnak végzett szolgálathoz és a munkához kapcsolódik.[...] Természete folytán nem könnyű rendszeres imaéletet élnie. Minél inkább kifelé forduló valaki, annál inkább nehezebbre esik elkezdni imádkozni, és odafigyelni az imádságra.[...] Ezért nagy segítséget jelent számára a közös imádság. A személyes elmélkedés nem adja meg neki azt a „löketet”, mint a közösségben átélt intenzív feltöltődés.

Pablo Martínez Vila: Imádság és lelkialkat, 2009.

Mióta vetünk keresztet és miért?

A keresztvetés hitünk megvallása, amivel első sorban, az Úr Jézus keresztben való kínszenvedéseire, halálára emlékezünk, hogy mennyit szenvedett értünk, a mi megváltásunkért. Értünk folyt a Szent Vér és a Szent Víz a keresztfán. Kapcsolatunk Istennel: megjelöljük magunkat Jézusnak, mint Jó Pásztorhoz tartozó nyáj és kérjük áldását, irgalmát, óvását a gonosz lélektől. Keresztvetéssel szenteljük meg mindennapjainkat, gyermekeinket, családtagjainkat, magunkat és emlékezünk: újra elfogadjuk keresztségünket, amely által Isten szentel meg. A keresztség szentségét pedig az Úr Jézus rendelte el, általa megszabadulunk az áteredő büntől és Isten gyermekeivé leszünk. Aranyszájú Szent János mondása szerint, keresztvetéskor a gonosz lelkek futva menekülnek, mintha bottal ütnék őket. Keresztvetés által kaphatunk feloldozást is a szentgyónás szentségében. Mikor keresztet vetek olyan, mintha Jézus velem együtt vetne keresztet és mondja hogy ámen, áldása jeléül. Az evangélium előtt is kis keresztet vetünk homlokunkra, szánkra, szívünkre, hogy Jézus megtisztítsa gondolatainkat, beszédünket, szívünket. Tiszták legyünk előtte efféleképpen is. Tehát a keresztvetés már magában is imádság, dicsőítés. Áldjon meg mindenkit az Úr, az + Atya + Fiú + Szentlélek nevében. Ámen.

Tóth Szilvia

A keresztvetés már az apostolok idejében szerepelt a liturgiában és a magánéletben a Jézussal való közösség és a keresztthordozás jeleként.

Napjainkban a keresztvetés mint jel a Krisztus keresztjének üdvöt hozó erejében való hitet fejezi ki, mint szentelmény pedig eltávolítja mindazt, ami Istennel ellenkezik, megerősít a gonosz lélek támadásaival szemben és Isten kegyelmét közvetíti.

A keresztvetés, vagy a kereszt jelének írása: megszentelés, megáldás, Istennek ajánlás céljából történik.

Liturgikus Lexikon 1933 és Magyar Katolikus Lexikon 2001

Lelkiség

Alighanem hasztalanul próbálom összeszedni magamat az imádság idején, ha a nap összes többi részében szabadjára engedem érzéseimet és képzeletemet. Következőleg az elmélkedés vágya magában foglalja azt az erőfeszítést, hogy az egész nap folyamán megőrizzünk valamennyi összeszedettségét. Azt jelenti ez, hogy a hit légkörében élünk, időnként felfohászkodunk és Istenre figyelünk. (...)

Az igazi összeszedettség ára az a szilárd elhatározás, hogy szándékosan semmi olyasmi iránt nem érdeklődünk, ami nem hasznos vagy nem szükséges belső életünkben.

Thomas Merton O.C.S.O.: Összeszedettség (részlet)

Megkérdeztük

Miért járnak kevesebben templomunkba mint pár évvel ezelőtt?

(Két válaszadónk egyike kérte, hogy véleményét nevének említése nélkül közöljük.)

Sokan hisznek Istenben, a keresztény hagyományban, de ahogy a világ változott megváltoztak ők is. A hétvégi munkarend, a nehezebb megélhetés miatt egyre többen plusz munkát vállalnak, így azt a kevés szabadidőt próbálják az emberek a családjukkal tölteni. Hétféjére a gyerekeknek is programokat szerveznek pl. sportolás, magántanár. Szülők is elfoglaltabbak, így már egyre kevesebb alkalommal járnak templomba, ennél fogva a gyerekekben és a fiatalokban sem alakult ki ez a tudat. Sokat járok vidékre a testvéremhez, ott mi mindig megyünk vasárnap templomba, és ott látom: a vidéki emberekben még megvan a tudat, az óhaj, az igény, az érzés a szentmise iránt. Van több ismerősöm, aki keresztény, hisz Istenben, de nem áldoz időt a templomba járásra: unalmas, télen hideg van, nem érthető a prédikáció.

Küzmösné Betty

Egy közösség összetartozásához általában mindenhol vezetőre van szükség. Nem elég az a vezetés, amit a szószékről kapunk, az embereket meg kell szólítani (társas lények vagyunk) természetesen nem mindenkinek van erre sem igénye, de úgy gondolom a többségnek igen. Ezt tapasztalatlából tudom, mert 20 évvel ezelőtt velem is (velünk is) ez történt, így alakult ki a családos hittan kör András Atya lelki vezetésével. Az énekkart, a szkolát összefogta a karvezető, a ministránsokat annak idején Petrik János, és folytathatnám a csoportokat.

A vezetők életében változások történtek, és nem tudták tovább folytatni a csoportok irányítását. Ha erre további igénye volt annak a személynek, (személyek-nek), tovább lépett és megkereste azt a közösséget ahol jól érezte magát. (VEZETŐ- VEZETŐK HIÁNYA)

Tovább gondolva: az élet természetes rendje szerint a fiatalokat elszólította a továbbtanulás, házasságkötés, elköltözés más irányba. (NINCS UTÁNPÓTLÁS)

El kell mondani azt is (közhely), hogy nem a pap miatt kell a templomba járnunk, de mégis párhuzamot vonnék a két dolog között. Annak idején, mikor Papp László volt a plébániánkon mi is változtattunk őmiatta, hogy nem a megszokott Szent Család Templomba jártunk vasárnaponként. Megjegyzem: nem mi voltunk az egyedüliek akik máshová kezdtek járni. Mi visszatértünk a gyökereinkhez mert hiányzott, de ehhez kellett hogy másik káplán jöjjön. Romboló tud lenni ez is egy közösségre nézve. N.N.

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvéreink

November 27. Ifjúság

December 11. Pallag család

December 4. Dr. Bódis Zoltán

December 18. Vilicsku család

Megér egy mosolyt

Egy öreg székely diktálja a végrendeletét:

- Az egyházközségnek adományozom azt a csikót, melyet a múlt héten elloptak tőlem. De ha megkerülne, akkor legyen az István fiamé.